

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus 1994

Kulunut pelikausi 1994 oli KPPK:n toiminnassa selvästi kaksijakoinen ja osoitti samalla muutamia ongelmia, joihin olisi jatkossa kiinnitettävä erityistä huomiota. Päällimmäisenä on mielestäni pelaajien ikäjakauman "vääristyminen" ikämiespuolelle. Tähän ei edes Lapuan ykköslehdessä julkaistu vetoomus uusien nuorten pelaajien liittymiseksi seuraan tuonut mitään helpotusta. Toinen ongelma kuluneena kautena oli peliesitysten ailahtelevuus ja pelihuumorin puute joka oli vähällä maksaa sarjapaikan menetyksen. Onneksi kuitenkin viime hetken ryhdistäytyminen takasi sen, että tulevallakin kaudella KPPK:n värit nähdään mukana 6. divisioonan kamppailuissa.

Kausi alkoi jälleen perinteisesti kevätcupilla, missä kuitenkin jo ensimmäinen kierros johti putoamiseen, tosin vastustajakin taisi olla 5. divisioonan tasoa. Huhtikuussa aloitettiin myös tavalliseen tapaan lajiharjoittelu Munkkivuoren hiekkakentällä. Varsinainen sarja alkoi osaltamme 5. toukokuuta tasapelillä ja ensimmäistä voittoa saatiin sitten odottaakin aina 8. elokuuta asti. Tähän väliin mahtui vain yksi tasapeli ja mm. kaikkiaan neljä rökäletappiota, jota selvästi laskivat porukan pelimotivaatiota. Yksi selitys näin huonoon menestykseen on ehkä lisääntynyt ottelujen määrä - keskimäärin yksi ottelu viikossa - mikä ilmeisestikin on meille liian tiukka tahti. Toisaalta kaikki murskatappiot kärsittiin joukkueille, joiden peli perustui kovaan vauhdinpitoon mihin ikääntynyt joukkueemme ei pystynyt vastaamaan. Jos vastustaja sen sijaan pelasi "naatiskellen" ja peliä rakentaen oli lopputulos meidän kannaltamme yleensä paljon parempi. Kesätauolle mentäessä olimme joka tapauksessa sarjan häntäpäässä ja tilanne näytti huonolta.

Kesäkuun 11. ja 12. päivinä koettiin historiallinen hetki, kun KPPK osallistui historiansa ensimmäisellä ikämiesjoukkueella ikämiesten SM-karsintoihin. Meidän karsintalohkomme ottelut pelattiin Siltamäen urheilupuistossa ja mukana olivat Malmin Pallo, Malminkartanon PeTo, FinnPa ja VanPa. Olimme saaneet haalittua mukaan muutamia vanhoja ja uusiakin veteraaneja ja toivorikkaina aloitimme taiston kohti SM-turnausta. Ensimmäinen päivä menikin ihan siedettävästi, mutta toisena päivänä alkoi tiukka ottelutahti jo painaa jaloissa ja kun vastustajatkin olivat astetta kovempia niin meiltä jäi lopulta kuparinen rikkomatta vastustajien heiluttaessa meidän verkkoamme niin ahkerasti ettei sitä oikeastaan kannata enää muistella. Kokemus oli joka tapauksessa erittäin arvokas ja osoitti toivottavasti sen, että seuraavaa ikämiesten karsintaturnaukseen osallistumista kannattaa miettiä toiseenkin kertaan.

Syyskierros käynnistyi joukkueeltamme huomattavasti kevätkierrosta paremmin ja sen ansiosta saimmekin pidettyä sarjapaikkamme. Itse asiassa olimme syyskierroksen tuloksissa varmasti aivan sarjan kärkipäässä, huippuna voidaan pitää kolmen voiton ja yhden tasapelin "putkea", joka osoitti millaista KPPK:n peli parhaimmillaan voi olla. Yksi murskatappiokin välillä tuli ja kaikki jäi lopulta viimeisen ottelun varaan, missä 11 urhoollista kirkonpeltolaista taisteli vesisateessa voiton ja upotti vastustajan mutasarjaan.

Maaleja syntyi kuluneella kaudella lähes entiseen malliin eli 20 kappaletta, mutta oma pää vuoti peräti 45 kertaa, tämän pitävyyteen onkin jatkossa kiinnitettävä kovasti huomiota. Parhaalle maalintekijälle myönnettävä perinteisesti jakamatta jätetty kaljakori kuuluu tänä vuonna Matti Huttuselle, joka oli seitsemällä maalillaan täysin ylivoimainen "maalivahtien kauhu".

Elokuun lopulla isännöimme vielä tuttuun tapaan lapualaisten LPS:n ikämiesten vierailua ja juhlat onnistuivat tavalliseen tapaan mallikkaasti, pääohjelmanumerona oli tällä kertaa parituntinen ratikka-ajelu halki Helsingin tärkeimpien nähtävyyksien - mm. City Marathonissa käytiin kaksikin kertaa. Jalkapallo-ottelu oli tietysti täysin meidän hallussamme, jännityksen lisäämiseksi jätimme ratkaisun tällä kertaa rankkarikilpailuun jonka voitimme selvästi 1-0.

Taloudellisesti on seuramme kulunut kausi on ollut erittäin tyydyttävä. Olemme saaneet aikaan kolmivuotisen mainossopimuksen vuosikokouspaikkamme isännän ravintola Suola ja Pippurin kanssa ja kun entinen tukijamme Oy Mercantilekin muisti meitä yllättäen mainosmarkoilla, voimme katsoa toimintaedellytystemme uudelle kaudelle olevan kunnossa.

Näin lopuksi haluaisin vielä luetella niiden sankareiden nimet, jotka 15.9. olivat kauden viimeisessä ottelussa kaatosateessa pelastamassa KPPK:n maineen vuodelle 1995:

Juha Suutala, Pasi Mäenpää, Jukka Laatonen, Matti Huttunen, Seppo Peltola, Pertti Nummi, Olli Ruotsalainen, Heikki Saari, Heikki Hirvonen, Simo Toivola ja Olli Tuomisto.

Muistiin merkinnyt Ari Latomäki